

Stanisław Soyka, Epitafium dla Mahalii Jackson

Błogosławieni ubodzy duchem
Bogaci w byt
Wam samotności wnętrza głuche
Otwiera rytm
To niewolnicy serc, obuchem
Kruszą niebo bez gwiazd
Czarnego bazaltu okruchy
Spadają między nas

Omija głowy
Nut ciężkich obryw
Rytm serca
Parodiuje podryg
Wykrętny znak

Czyżbyśmy byli
Tak bezcieleśni
I nie nosili
W sobie tych pieśni
Czyżbyśmy wolni byli tak

Módlcie się wolni i biali
Do świętej, czarnej Mahalii
Módlcie się póki czas